

La llengua del judici

Jutgen el sobiranisme català. Líders polítics i activistes seuen al banc dels acusats. Tots ells tenen el català com a llengua materna i s'hi expressarien amb naturalitat, però, com que no compten amb traducció simultània, cap no pot utilitzar la seva llengua per no empantanegar el judici. Amb els testimonis catalanoparlants passa el mateix. Així, doncs, a l'Espanya que alguns pretenien plurinacional i plurilingüe, el judici més important de les darreres dècades, en el qual intervenen parlants de les diferents llengües d'Espanya, s'està duent a terme en rigorós monolingüisme castellà perquè ningú no ha previst cap altra possibilitat. Tothom sap que l'àmbit judicial, fins i tot a Catalunya, és bàsicament castellanoparlant. Només cal sentir com parla qualsevol dels advocats de la defensa per adonar-se que el costum de moure's pels jutjats (catalans) fa que s'expressi en un castellà impecable. El castellà dels acusats i dels testimonis, d'altra banda, és també molt bo, malgrat la befa que se n'ha fet des d'alguns sectors que confonen l'accent amb la correcció. Cuixart, Sánchez, Romeva, Junqueras, Rull, Turull, Forn, Bassa o Forcadell s'expressen amb una fluïdesa irreprotxable i esforçada, tenint en compte que han de fer-ho en una llengua que no és la que utilitzen de manera habitual. Una altra cosa són els fis-

cals, els advocats de l'estat o els mateixos integrants del tribunal. Aquests tenen tan clara la condició del castellà com a llengua hegemònica i suposadament superlativa que són (o ho fan veure) incapaços ni tan sols de pronunciar correctament els noms d'aquells que jutgen o acusen. Puc entendre que costi de pronunciar una lateral palatal a final de mot i hàgim de sentir coses com "Rul", "Forcadel" i "Turul", tot i que amb una mica d'interès, estic segur que ho sabrien fer millor. El que no es pot entendre és que persones amb estudis, capaces, n'estic segur, de pronunciar correctament la fricativa palatal sonora de cognoms com ara Juncker (a qui no compto que anomenessin "Iúnquer" si el tinguessin al davant), o dir amb tota la naturalitat la fricativa palatal sorda a l'inici de Shakira o Shakespeare, siguin en canvi incapaços de dir bé els cognoms Junqueras, Jové o Cuixart.

En aquest judici es jutgen moltes coses. Naturalment, la més important de totes és la innocència dels acusats en relació amb els fets que se'ls imputa de manera clamorosament injusta. Però de rebot també es jutja el sobiranisme i les implicacions culturals o, fins i tot, lingüístiques que s'hi associen. No hem d'oblidar que en un ambient tan carregat de formes com és un judici els gestos són molt importants, i aquest menyspreu cap a la llengua dels acusats és un gest a tenir en compte, una mostra de la posició de superioritat arrogant que mostren alguns cada cop que obren la boca.

